

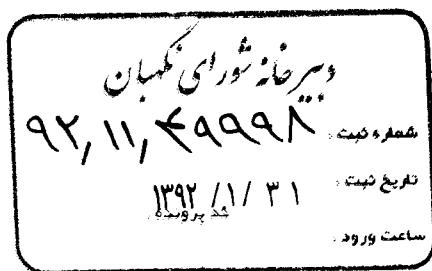
جمهوری اسلامی ایران
 مجلس شورای اسلامی

میں

حضرت آیت الله احمد جنتی

دیکر محترم شورای نگهبان

برست

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

لایحه معاہده استرداد مجرمین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان که به مجلس

شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز چهارشنبه سورخ ۱۳۹۲/۱/۲۸

مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می‌گردد.

علی لاریجانی

برست

شماره: ۱۰۹/۳۷۲۵

تاریخ: ۱۳۹۲/۱/۲۱

پوست:

لایحه معاہده استرداد مجرمین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان

ماده واحده— موافقنامه استرداد مجرمین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تصربه— رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای ماده (۱۹) این معاہده و اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی در اجرای ماده (۲۰) الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم معاهده استرداد مجرمین بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان که از این پس «طرفهای متعاهد» نامیده می شوند با تمایل به تأمین هر چه بیشتر همکاری های مؤثر در مقابله با جرائم و تنظیم روابط بین دو کشور در زمینه استرداد مجرمین، در موارد زیر به توافق رسیدند:

ماده ۱— تعهد استرداد

هر کدام از طرفهای متعاهد موظف است مطابق مقررات این معاہده شخصی را که به منظور انجام تحقیقات کیفری یا اجرای حکم محکومیت به لحاظ ارتکاب جرائم قابل استرداد در قلمرو طرف درخواست کننده تحت پیگرد قرار دارد و در قلمرو طرف درخواست شونده حضور دارد را به طرف متعاهد دیگر مسترد نماید.

ماده ۲— جرائم قابل استرداد

۱- از نظر این معاہده، جرائم قابل استرداد جرائمی هستند که به موجب قوانین ملی طرفهای متعاهد هنگام درخواست استرداد مستوجب مجازات بوده و برای ارتکاب

برگشته

شماره: ۱۰۹/۳۷۲۵

تاریخ: ۱۳۹۲/۱/۲۱

بوست:

آن جرائم مجازات‌هایی همچون سلب آزادی به مدت حداقل یک سال یا مجازات سنگین‌تری پیش‌بینی شده باشد.

۲- چنانچه درخواست استرداد مربوط به شخصی باشد که توسط دادگاه طرف درخواست به لحاظ ارتکاب جرائم قابل استرداد به سلب آزادی محکوم شده است، استرداد تنها در صورتی ممکن است که مجازات قابل اجرا کمتر از شش ماه حبس یا مجازات سنگین‌تری نباشد.

۳- از نظر این ماده در زمان تصمیم‌گیری، چنانچه عمل ارتکابی مطابق قوانین هر دو طرف متعاهد جرم باشد.

الف- اینکه آیا قوانین طرفهای متعاهد این اعمال و جرائم را در یک طبقه قرار دهنده یا جرم ارتکابی را با اصطلاح یکسان به کار می‌برند یا خیر، اهمیتی ندارد.

ب- اعمال شخصی که استرداد وی درخواست شده به صورت کلی درنظر گرفته می‌شود و متفاوت بودن اجزای جرم براساس قوانین طرفهای متعاهد مهم نیست.

۴- در صورتی که استرداد به خاطر ارتکاب جرائم مرتبط با حقوق گمرکی، قوانین مالیاتی یا در مورد مقررات ارزی باشد، بهدلیل این‌که در قوانین طرف متعاهد درخواست شونده قاعده مالیاتی یا گمرکی مشابهی با قوانین طرف درخواست‌کننده وجود ندارد، نمی‌توان از استرداد امتناع ورزید.

۵- اگر جرم در خارج از قلمرو طرف متعاهد درخواست کننده صورت پذیرفته باشد در صورتی که قوانین طرف متعاهد درخواست شونده، مجازاتی را برای انجام جرمی که در خارج از قلمرو آن کشور انجام شده درهمان وضعیت پیش‌بینی کرده باشد انجام خواهد شد. در صورتی که قوانین طرف درخواست شونده مقررات فوق الذکر را پیش‌بینی نکرده باشد، طرف متعاهد درخواست شونده می‌تواند استرداد را انجام دهد.

۶- اگر درخواست استرداد مربوط به چندین جرم باشد که هر کدام از آنها براساس قوانین دو طرف متعاهد قابل مجازات باشند ولی تعدادی از آنها شرایط مندرج در بندهای (۱) و (۲) این ماده را نداشته باشند، استرداد امکان‌پذیر خواهد بود.

ماده ۳- امتناع از استرداد

براساس این معاهده، استرداد در موارد زیر انجام نخواهد شد:

۱- در صورتی که شخص مورد نظر در قلمرو طرف متعاهد درخواست‌شونده به دلیل جرمی که به خاطر آن درخواست استرداد شده است، متهم، محکوم یا تبرئه شده باشد.

۲- در صورتی که مطابق قوانین طرف متعاهد درخواست‌شونده اگر همان جرم در قلمرو طرف متعاهد درخواست‌شونده ارتکاب شده بود، پیگرد جزائی به لحاظ مرور زمان امکان‌پذیر نبود.

مقررات یا شرایط مربوط به مرور زمان براساس قوانین طرف متعاهد درخواست کننده باید مورد توجه طرف درخواست‌شونده قرار بگیرد و در این صورت طرف متعاهد درخواست کننده به صورت مکتوب قوانین مربوط به مرور زمان خود را ارائه خواهد نمود.

۳- چنانچه شخصی که استرداد وی درخواست شده است تبعه طرف متعاهد درخواست‌شونده باشد.

۴- در صورتی که جرمی که به علت ارتکاب آن درخواست استرداد شده است، براساس قوانین طرف متعاهد درخواست‌شونده به دلیل ارتکاب تمام یا قسمی از جرم در قلمرو آن مورد تعقیب قرار گرفته باشد.

۵- در صورتی که در موارد خاص، طرف متعاهد درخواست‌شونده با توجه به شدت جرم و منافع طرف متعاهد درخواست کننده، با در نظر گرفتن وضعیت شخصی فرد مورد نظر، استرداد وی را با اصول انسانی مغایر بداند.

۶- در صورتی که جرمی که به خاطر ارتکاب آن استرداد درخواست شده است جرم نظامی به حساب بیاید، اما طبق قوانین کیفری عادی جرم محسوب نشود.

۷- در صورتی که طرف متعاهد درخواست‌شونده دلایلی موثق داشته باشد که منظور از درخواست استرداد، تعقیب یا مجازات شخص مورد نظر به علت نژاد، دین، جنسیت، یا انگیزه‌های سیاسی وی بوده یا شخص ممکن است به هر یک از این دلایل محکوم شود.

۸- چنانچه طرف متعاهد درخواست شونده تشخیص دهد که استرداد به حاکمیت، امنیت ملی، نظم عمومی یا اخلاق حسن آن لطمہ می‌زنند یا مغایر قانون اساسی آن است، درخواست استرداد را با ذکر دلیل رد خواهد نمود.

ماده ۴- مجازات اعدام

اگر به موجب قوانین ملی طرف متعاهد درخواست کننده، شخصی که استرداد وی درخواست شده به دلیل ارتکاب جرمی که استرداد به خاطر آن درخواست شده احتمال محکوم شدن وی به اعدام وجود داشته باشد، اما قوانین ملی طرف متعاهد درخواست شونده برای همان جرم حکم اعدام در نظر نگرفته باشد و اگر طرف متعاهد درخواست کننده نیز تضمین قانع کننده به طرف متعاهد درخواست شونده مبنی بر به اجراء در نیامدن حکم اعدام نسبت به شخص مورد استرداد را ندهد، طرف درخواست شونده می تواند از استرداد امتناع ورزد.

ماده ۵- تعقیب کیفری در صورت امتناع از استرداد

اگر تنها به استناد تابعیت شخص مورد نظر از استرداد امتناع گردد، طرف متعاهد درخواست شونده بنا به درخواست طرف متعاهد درخواست کننده، شخص را تحت تعقیب قرار خواهد داد. برای این منظور طرف متعاهد درخواست شونده می تواند از طرف متعاهد درخواست کننده ارسال اسناد مربوط را درخواست نماید.

ماده ۶- تعویق استرداد و استرداد موقت

۱- اگر شخصی که درخواست استرداد وی شده است، در قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده با مسؤولیت کیفری مواجه شده باشد یا در حال گذرانیدن دوران محکومیت به دلیل جرم دیگری باشد، در آن صورت استرداد می تواند تا پایان تعقیب، گذراندن دوران مجازات یا رهایی او از مجازات به تعویق بیفتد، در این صورت مراتب باید به اطلاع طرف متعاهد درخواست کننده برسد.

۲- در صورتی که تعویق در استرداد منجر به انقضای مهلت تعقیب گردد یا مانع جدی در برابر تحقیقات مربوط به جرم باشد، طرف متعاهد درخواست شونده می تواند بنا به درخواست طرف متعاهد درخواست کننده و بر اساس قوانین خود، شخصی را که استرداد وی درخواست شده، به طور موقتی مسترد نماید.

۳- شخصی که به طور موقتی مسترد شده است باید بلا فاصله پس از اتمام رسیدگی ها بر اساس پرونده کیفری یا پایان یافتن مهلت توافق شده برای استرداد موقت، به طرف متعاهد درخواست شونده بازگردانده شود.
طرف متعاهد درخواست شونده می تواند بنابه درخواست، مهلت استرداد موقت را تمدید نماید، مشروط بر این که برای این تمدید دلایل منطقی وجود داشته باشد.

ماده ۷- تشریفات استرداد و اسناد لازم

۱- ارتباط بین طرفها در مورد استرداد از طریق نهادهای مرکزی آنها صورت خواهد گرفت. نهادهای مرکزی مندرج در بند یک این ماده عبارتند از: قوه قضائیه برای جمهوری اسلامی ایران و دادستانی کل برای جمهوری قزاقستان. در صورت تغییر در عنوان های نهادهای مرکزی، طرفهای متعاهد بلا فاصله مراتب را از طریق مجاری دیپلماتیک به هم اطلاع خواهند داد.
از نظر این معاهده، نهادهای مرکزی طرفها می توانند مستقیما یا از طریق مجاری دیپلماتیک ارتباط برقرار نمایند.

۲- درخواست استرداد باید شامل اطلاعات زیر باشد:

الف- اطلاعات معرف شخص و در صورت امکان، تابعیت و مکان شخص مورد درخواست

ب- شرح وقایع پرونده

پ- متن قانونی که براساس آن، عمل انجام شده جرم محسوب می گردد و مجازات ارتکاب جرم را تعیین نموده است.

ت- متن قانونی مربوط به محدودیت مهلت تعقیب یا اجرای مجازات ارتکاب جرم

ث- نسخه های احکام جلب و بازداشت صادره از جانب قاضی یا سایر مراجع ذی صلاح طرف متعاهد درخواست کننده

ج- اطلاعات مبنی بر اینکه شخص مورد درخواست شخصی است که حکم جلب یا بازداشت مربوط به اوست.

چ- حقایق اثبات کننده وجود علل مشکله جرم و مدارکی که نشان دهنده ارتکاب جرم از سوی شخصی است که استرداد وی درخواست شده است.

بررسی

شماره:

۱۳۹۲/۱/۳۱ تاریخ:

پوست:

۳- در صورتی که درخواست استرداد مربوط به یک محکوم باشد، درخواست باید

شامل موارد زیر باشد:

الف- نسخه‌ای از حکم صادره توسط دادگاه طرف متعاهد درخواست کننده

ب- اطلاعات مبنی بر اینکه شخص مورد درخواست همان شخصی است که

محکوم شناخته شده است.

پ- سند لازم الاجراء بودن مجازات

۴- طرف متعاهد درخواست کننده باید کلیه اسناد را طبق مفاد این معاهده تأیید و

ارائه و از جمله به زیان طرف متعاهد درخواست‌شونده یا به زیان انگلیسی ترجمه نماید.

۵- از نظر این معاهده، سند زمانی تأیید شده محسوب می‌گردد که از جانب

قاضی یا مأمور صالح دیگری از سوی طرف متعاهد درخواست کننده امضاء یا تأیید شده

باشد و رسماً از سوی مرجع مرکزی طرف متعاهد درخواست کننده مهر شده باشد.

ماده ۸- اطلاعات تکمیلی

۱- در صورتی که طرف متعاهد درخواست‌شونده تشخیص دهد که اطلاعات ارائه

شده در درخواست استرداد بر اساس این معاهده برای استرداد کافی نمی‌باشد، می‌تواند

طی مدت مشخصی درخواست اطلاعات اضافی بنماید.

۲- در صورتی که شخصی که استرداد او درخواست شده در بازداشت باشد و

اطلاعات تکمیلی ارائه شده بر مبنای این معاهده کافی نباشد یا در مهلت توافق شده این

اطلاعات دریافت نگردد، شخص بازداشت شده را می‌توان آزاد نمود.

این امر مانع از ارسال درخواست استرداد جدید از سوی طرف متعاهد

درخواست کننده نخواهد بود.

۳- در صورتی که شخصی بر اساس بند (۲) این ماده آزاد شده باشد، طرف

متعاهد درخواست‌شونده باید طرف متعاهد درخواست کننده را در این خصوص به موقع

آگاه سازد.

ماده ۹- بازداشت برای استرداد

در موارد اضطراری، طرفهای متعاهد می‌توانند درخواست بازداشت برای استرداد شخص مورد درخواست را تا زمان ارائه درخواست استرداد بنمایند. درخواست بازداشت برای استرداد می‌تواند از طریق مجاری دیپلماتیک یا مستقیماً توسط نهادهای مرکزی مندرج در ماده (۷) صورت گیرد.

۲- درخواست بازداشت برای استرداد باید کتبی بوده و شامل موارد زیر باشد:

الف- اطلاعات مربوط به هویت و مشخصات شخص مورد درخواست، از جمله اطلاعات درباره تابعیت او

ب- مکان شخص مورد درخواست چنانچه معلوم باشد.

پ- توضیح اجمالی از پرونده، محل و زمان ارتکاب جرم

ت- متن قانونی که براساس آن عمل انجام شده جرم محسوب می‌گردد.

ث- تأیید وجود حکم جلب یا بازداشت یا لازم الاجراء بودن حکم دادگاه؛ و

ج- ارائه تأییدیه مبنی بر اینکه درخواست استرداد ارائه خواهد شد.

۳- طرف متعاهد درخواست‌شونده پس از دریافت چنین درخواستی باید اقدامات لازم را بهمنظور بازداشت شخص مورد درخواست انجام دهد و بلاfacile طرف درخواست کننده را از نتیجه امر مطلع سازد.

۴- در صورتی که طرف متعاهد درخواست کننده نتواند اسناد مربوط مندرج در

ماده (۷) این معاهده را طی مدت سی روز از تاریخ بازداشت ارائه نماید، شخص مذبور

را می‌توان آزاد نمود، مشروط بر اینکه چنانچه چنین درخواستی متعاقباً دریافت گردد،

این آزادی مانع بررسی درخواست استرداد شخص مورد درخواست نگردد.

ماده ۱۰- تسهیل استرداد

در صورتی که شخص مورد درخواست، موافقت خود را با استرداد به دادگاه یا سایر مراجع ذی صلاح طرف متعاهد درخواست‌شونده اعلام نماید، طرف متعاهد درخواست‌شونده کلیه تدبیر لازم را به منظور تسريع سیر مراحل استرداد بر اساس قوانین خود اتخاذ می‌نماید.

ماده ۱۱ - استرداد مجدد

اگر شخص مسترد شده قبل از آزادی نهائی اش از مسؤولیت جرمی که به دلیل آن مسترد شده به قلمرو طرف متعاهد درخواست کننده باز گردد، او را می‌توان بر اساس درخواست طرف متعاهد درخواست کننده مجدداً مسترد نمود. در این صورت تسليم اسنادی که در ماده (۷) این معاهده ذکر شده است مورد نیاز نمی‌باشد.

ماده ۱۲ - درخواست‌های همزمان

۱- در صورت دریافت درخواست استرداد یک شخص از سوی دو یا چند دولت، طرف متعاهد درخواست‌شونده باید معین کند که به کدامیک از دولت‌ها شخص را مسترد خواهد نمود و باید تصمیم خود را به اطلاع آن دولت و طرف متعاهد درخواست کننده برساند.

۲- برای تعیین دولتی که شخص باید به آن مسترد شود، طرف متعاهد درخواست‌شونده همه عوامل از جمله موارد زیر را در نظر خواهد گرفت، ولی محدود به این موارد نخواهد بود:

الف- تابعیت و محل زندگی شخص مورد درخواست

ب- اگر درخواست‌ها مطابق یک معاهده بین‌المللی به عمل آمده باشد.

پ- زمان و مکان ارتکاب جرم

ت- منافع دولتهای درخواست کننده

ث- شدت جرائم ارتکاب یافته

ج- تابعیت زیان‌دیده

ج- امکان استرداد آتی بین دولتهای درخواست کننده

ح- تاریخ ارائه درخواست‌ها

ماده ۱۳ - انتقال شخص

۱- طرف متعاهد درخواست‌شونده موظف است به محض آنکه در مورد درخواست استرداد تصمیم گرفت، آنرا به طرف متعاهد درخواست کننده اعلام نماید.

طرف متعاهد درخواست کننده باید از دلایل عدم پذیرش کلی یا جزئی درخواست استرداد مطلع گردد.

۲- طرف متعاهد درخواست شونده باید شخص مورد درخواست را به مراجع صالح طرف متعاهد درخواست کننده در قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده به صورتی که مورد پذیرش هر دو طرف متعاهد باشد، تحویل دهد.

۳- طرف متعاهد درخواست کننده باید شخص مورد نظر را از قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده در مدت زمانی که از سوی طرف متعاهد درخواست شونده معین می شود، خارج سازد و اگر آن شخص در مدت معین خارج نشود، طرف متعاهد درخواست شونده می تواند وی را آزاد نموده و می تواند از استرداد به دلیل این جرم خودداری نماید.

۴- در صورتی که شرایط استثنائی سبب شود طرف متعاهد درخواست کننده نتواند شخص مورد نظر را منتقل نماید، طرف متعاهد دیگر باید از موضوع مطلع گردد. در این حالت شرایط بند سوم این ماده رعایت نخواهد شد. دو طرف متعاهد باید در مورد تاریخ جدید انتقال بر اساس این ماده توافق نمایند.

ماده ۱۴- انتقال اموال

۱- در صورت انجام درخواست استرداد طبق قوانین طرف متعاهد درخواست شونده و با در نظر گرفتن حقوق اشخاص ثالث، تمامی اموال یافته شده در قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده که از سوی آن شخص در نتیجه ارتکاب جرم کسب شده است یا می تواند به عنوان ادله مطالبه شود، باید بنا به درخواست به طرف متعاهد درخواست کننده انتقال داده شود.

۲- اموال مذکور باید بنا به درخواست طرف متعاهد درخواست کننده منتقل شود، حتی اگر استرداد به علت مرگ، اخفا یا فرار شخص مورد درخواست مقدور نگردد.

۳- اگر اموال مذکور در بند یک این ماده برای تحقیق پرونده کیفری ضروری باشد، طرف درخواست شونده می تواند به طور موقت تا پایان مراحل پرونده کیفری، انتقال آنها را به تأخیر اندازد.

۴- اگر قوانین طرف متعاهد درخواست‌شونده یا حقوق اشخاص ثالث اقتضاء نماید، تمامی اموال منتقل شده باید به صورت رایگان و به موجب درخواست، به طرف متعاهد درخواست‌شونده مسترد گردد.

ماده ۱۵- قاعده اختصاصی بودن

۱- شخصی که طبق این معاهده مسترد می‌شود باید از سوی طرف درخواست‌کننده جز برای موارد زیر بازداشت، تعقیب یا مجازات شود:

الف- جرمی که براساس آن استرداد شخص صورت گرفته است یا جرمی که دارای عنوان دیگری بر اساس همان واقعیاتی است که استرداد بر مبنای آن صورت گرفته است.

ب- جرمی که بعد از استرداد شخص ارتکاب یافته است؛ یا

پ- جرمی که طرف متعاهد درخواست‌شونده با بازداشت، تعقیب یا مجازات شخص استرداد شده موافقت می‌نماید.

۲- به منظور انجام بند (۱) این ماده:

الف- طرف متعاهد درخواست‌شونده می‌تواند ارائه مدارک و اسنادی که در ماده (۷) این معاهده آمده است را درخواست نماید.

ب- در راستای اهداف این معاهده، طرف متعاهد درخواست‌شونده در صورت لزوم می‌تواند ارائه دلایل را به نحو مقرر در ماده (۷) این معاهده درخواست نماید.

پ- تأییدیه قانونی ارتکاب جرم توسط شخص مسترد شده باید به طرف متعاهد درخواست‌شونده ارائه شود.

ت- شخص مسترد گردیده می‌تواند از سوی طرف متعاهد درخواست‌کننده ظرف مدت معقول تا هنگامی که طرف متعاهد درخواست‌شونده درخواست را بررسی نماید، بازداشت شود.

۳- شخص مسترد شده طبق این معاهده را نمی‌توان به دلیل ارتکاب جرم قبل از استرداد، به دولت ثالثی مسترد نمود، مگر با رضایت طرف متعاهد درخواست شونده.

۴- بندهای (۱) و (۲) این ماده برای بازداشت، متهم یا محکوم نمودن شخص مسترد شده یا استرداد وی به دولت ثالث مانع ایجاد نخواهد کرد، در صورتی که:

- الف- شخص قلمرو طرف متعاهد درخواست کننده را بعد از استرداد ترک نماید و داوطلبانه به آنجا باز گردد؛ یا
- ب- شخص قلمرو طرف متعاهد درخواست کننده را در مدت چهل و پنج روز از روزی که فرصت داشته است، ترک ننماید.

ماده ۱۶- آگاهی از نتایج

طرف متعاهد درخواست کننده بایستی به موقع طرف متعاهد درخواست شونده را از نتایج تحقیق پرونده جزائی یا اجرای مجازات شخص مسترد شده یا انتقال شخص به دولت ثالث مطلع نماید.

ماده ۱۷- عبور

۱- در چهار چوبی که قانون اجازه می‌دهد، انتقال شخص مسترد شده به یکی از طرفهای متعاهد به وسیله دولت ثالث از طریق قلمرو طرف متعاهد دیگر باید با درخواست کتبی ارائه شده از طریق مجاری دیپلماتیک یا مستقیماً به وسیله نهادهای مرکزی طرفهای متعاهد اجازه داده شود. درخواست بایستی حاوی اطلاعات شخص مورد انتقال از جمله اطلاعاتی درباره تابعیت و همچنین شرح مختصری درباره شرایط پرونده باشد.

۲- نهادهای مرکزی طرفهای متعاهد در مورد مسیر و دیگر شرایط عبور توافق خواهند کرد.

۳- اگر انتقال شخص مورد نظر از طریق هوایی صورت گیرد، کسب مجوز برای عبور لازم نیست، به شرطی که هوایی در قلمرو دولتی که عبور از آن انجام می‌شود، فرود بین راهی نداشته باشد. اگر فرود پیش‌بینی نشده در قلمرو یکی از طرفهای متعاهد صورت پذیرد، آن طرف می‌تواند همانطور که در بند (۱) این ماده ذکر شده است، درخواست ارسال درخواست عبور را نماید. دولت محل عبور، شخص انتقال یافته را بازداشت نموده و او را تا زمان انتقال مجدد در توقیف نگاه خواهد داشت، مشروط بر اینکه درخواست را در طول نودوشش ساعت بعد از فرود برنامه‌ریزی نشده دریافت نماید.

شماره: ۱۰۹/۳۷۲۵

تاریخ: ۱۳۹۲/۱/۲۱

پوست:

برگشته

میں

ماده ۱۸- هزینه‌ها

- ۱- طرف متعاهد درخواست‌شونده هزینه‌های مراحل رسیدگی به استرداد در حوزه صلاحیت خود را برعهده خواهد گرفت.
- ۲- طرف متعاهد درخواست‌شونده هزینه‌های دستگیری و بازداشت شخصی که استرداد وی درخواست‌شده یا توقيف و جایه‌جایی اموال در قلمرو خود را برعهده خواهد داشت.
- ۳- طرف متعاهد درخواست‌کننده هزینه‌های مربوط به انتقال شخص از قلمرو طرف متعاهد درخواست‌شونده از جمله هزینه‌های عبور را برعهده خواهد داشت.

ماده ۱۹- مشورت

- ۱- طرفهای متعاهد به موجب درخواست هر یک از آنها می‌توانند در خصوص تفسیر این معاهده با یکدیگر مشورت نمایند.
- ۲- مراجع صلاحیتدار دو طرف متعاهد می‌توانند مستقیماً به منظور بررسی درخواست‌های خاص و ارتقاء و بهبود این معاهده با یکدیگر مشورت نمایند.
- ۳- اختلافات و عدم توافق احتمالی در حین اجرای مفاد این معاهده به وسیله طرفهای متعاهد از طریق مشورت و گفتگوهای دوچانبه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۰- تغییرات و اضافات

با توافق متقابل طرفهای متعاهد، می‌توان تغییرات و اضافاتی را در مورد این معاهده اعمال نمود که توسط پروتکل‌هایی که جزء لاینک معاهده می‌باشند، قوت قانونی خواهند یافت. تغییرات و اضافات طبق بند (۱) ماده (۲۱) این معاهده، لازم‌الاجراء خواهند شد.

ماده ۲۱- لازم‌الاجراء شدن و خاتمه اجرای معاهده

- ۱- این معاهده باید به تصویب بررسد و از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی مبنی بر تصویب توسط طرفهای متعاهد لازم‌الاجراء می‌گردد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

میر

شماره: ۱۰۹/۳۷۲۵

تاریخ: ۱۳۹۲/۱/۳۱

بوست:

بسته

۲- این معاهده نسبت به جرائمی که قبل و بعد از تاریخ لازم الاجراء شدن این معاهده ارتکاب یافته است، قابل اعمال خواهد بود.

۳- هر یک از طرفهای متعاهد در هر زمان می‌تواند با ارسال اطلاعیه کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف متعاهد دیگر این معاهده را پایان دهد. در این صورت معاهده اعتبار خود را پس از گذشت شش ماه بعد از دریافت اطلاعیه مذبور از دست خواهد داد.

به منظور گواهی موارد فوق، نمایندگان تمام اختیار طرفهای متعاهد این معاهده را امضاء نمودند.

این معاهده در دو نسخه اصلی در تهران در روز دهم اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۱ هجری شمسی، مطابق با بیست و نهم آوریل ۲۰۱۲ میلادی به زبانهای فارسی، فرآقی و انگلیسی تنظیم گردید و که همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند.

در صورت بروز اختلاف در تفسیر این معاهده، طرفهای متعاهد، متن انگلیسی را ملاک قرار خواهند داد.

از طرف	از طرف
جمهوری اسلامی ایران	جمهوری اسلامی ایران
دادستان کل	وزیر دادگستری
آسخات داول بایف	سید مرتضی بختیاری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن معاهده شامل بیست و یک ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و هشتم فروردین ماه یکهزار و سیصد و نود و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی